

$$\frac{3}{4} - \frac{3}{4} f_A \dots \dots \dots - \div$$

"היורד לתוך שדה חברו ונטעה שלא ברשות"

אמר רב: "שמין לו" – מעריכים את השבח ואת ההוצאה.

וידו על התחתונה – משלם את הפחות מביניהם

משום שרב מדבר "בשדה שאינה עשויה ליטע" – בשדה שאינה מיועדת לאילנות.

אמר שמואל: "אומדין כמה אדם רוצה ליתן בשדה זו לנוטעה" – כמה אדם מוכן לשלם

כדי שהשדה שלו תהיה נטועה.

שמואל מדבר בשדה שמיועדת לשתילת אילנות.

למסקנה: רב ושמואל לא חולקין אלא מדברים במקרים שונים.

"היורד לתוך חורבתו של חברו ובנאה שלא ברשותו-

"ואמר לו עצי ואבני אני נוטל"

רב נחמן: שומעין לו, שיכול לקחת את האבנים בחזרה. משום שסובר כמו ר' שמעון בן

אלעזר לכו"ע שומעין לו (ואין מחלוקת בין ב"ש לב"ה).

רב ששת: אין שומעין לו, ואינו יכול לקחת את העצים בחזרה וסובר כשיטת בית הלל

אליבא דרשב"ג.

להלכה:

- היורד לתוך חורבתו של חברו – שומעין לו

- היורד לתוך שדה חברו – אין שומעין לו,

משום: 1. ישוב ארץ ישראל

2. שהעצים הכחישו את הקרקע, ולכן אין יכול לעוקרם

משנה: "המשכיר בית לחברו בימות הגשמים"

בהוה אמינא:

אדם שהשכיר בית ללא זמן לימות הגשמים אינו יכול לפנותו באמצע החורף,

משום שאין מצוי למצא דירה להשכרה בימות החורף,

אבל בקיץ יכול לפנותו לאחר 30 יום, משום שסתם שכירות ל-30 יום. בדירה בכרכים אי אפשר לפנות את השוכר רק לאחר 12 חודש, משום שאין מצוי למצא דירה לשכירות.

למסקנה: אדם שהשכיר בית אינו יכול לפנות את השוכר באמצע ימות הגשמים אא"כ הודיע לו 30 יום לפני ימות הגשמים (ט"ו באלול).

אבל בקיץ מודיע לו 30 יום קודם ומפנה אותו גם באמצע הקיץ.

- דירה בעיר (בכרכים) צריך להודיע 12 חודש לפני הפנוי.

- חנות - לפי ת"ק בכל החנויות צריך להודיע 12 חודש לפני יום הפינוי, משום שבעל החנות נותן בהקפה לזמן ארוך.

לפי רשב"ג בחנות של נחתומים צריך להודיע 3 שנים לפני הפינוי, משום שהנחתומים מקיפים לזמן ארוך יותר.

שאר החנויות - 12 חודש.

אמר רב הונא - המשכיר יכול להעלות את דמי השכירות בתנאי "דאייקור בתי" שהתיקרו דמי השכירות בשוק.